

# Rukouspäivä

Teksti, Jes. 55: 6 - 7

**” Etsikää Herra, kuin hän löytää taitaan: rukoilkaat häntä, koska hän läsnä on. Jumalatoimien hyljätköön tiensä, ja pahointeikiä ajatuksensa, ja palatkaan Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänen tykönänsä on paljon anteeksiantamusta.”** Jes. 55: 6 - 7.

**” Mene ja saarnaa nämät sanat pohjaan päin, ja sano: käänny, sinä vastahakoinen Israel, sanoo Herra, niin en minä käännä kasvojeni teistä pois; sillä minä olen laupias, sanoo Herra, ja en vihastu ijankaikkisesti. Tunne ainoastaan sinun pahat tekos, ja että olet Herra sinun Jumalaa vastaan syntiä tehnyt, ja juossut sinne tänne vierasten Jumalain tykö, kaikkein viheriäisten puiden alle; ja ette kuulleet minun ääntäni, sanoo Herra.”** Jer. 3: 12 - 13. Nämä ovat ne sanat, jotka profeetta Jeremia kerran sai käskyn sanoa Israelille. Profeetta neuvoo Israelia kääntymiseen, se on: muuttamaan mielensä ja ajatuksensa ja tekemään toisenlaisia päätöksiä. Koko ihmisen elämä täällä maan päällä verrataan usein tiehen; siitä tulevat nämä puhettavat: vanhurskauden tie, elämän tie, jumalattomien tie jne, joilla ilmaistaan ihmisten erilainen käytös ja elämäntapa maailmassa. Sentähden myös ihmisten, jotka eri tavoin elävät, sanotaan vaeltavan sitä tai sitä tietä, se on: käyttäytyvän sillä tai sillä tavalla. Ja tästä me näemme, mitä varsinaisesti ymmärretään sanalla **kääntyä**. Kun nimittäin ihminen matkustaa ja tietämättömyydestä tai huomaamatta on eksynyt pois oikealta tieltä, mutta havaitsee sitten, että tie, jota hän kulkee, ei vie häntä oikeaan määränpäähänsä; niin hän palaa takaisin sinne, mistä hän lähti, löytääksensä taas oikean polun. Samalla tavalla on ihmisten laita hengellisissä asioissa. Koska heidän ymmärryksensä vielä on sokaistu ja koko luontonsa turmeltu, niin he luulevat löytävänsä onnellisuuden siinä, missä eivät löydäkään, nimittäin maailman turhassa ilossa ja himoissa; he koettavat ravita syntisiä ja irstaita halujaan ja luulevat sillä edistävän onnellisuuttansa. Mutta kun sellainen ihminen kerran Pyhän Hengen armon kautta tulee näkemään, että se autuus, jota hän on tavoitellut, on ainoastaan kuviteltu autuus, ja että hänen täytyy hukkuu, ellei

## Rukouspäivä

hänellä ole osaa Jeesuksessa ja Hänen ansiossansa; niin hän murheella havaitsee erehdyksensä ja kääntyy takaisin, se on: hän hylkää sen tien, jota hän tähän asti on vaeltanut; hän muuttaa mielensä ja elämänsä. Kaikki tämä tapahtuu Pyhän Hengen armon kautta, sillä itsestämme emme ikinä taida saada halua kääntymiseen emmekä myös voi omin voimin panna täytäntöön sitä.

Mutta nyt kun Vapahtaja kärsimisensä kautta on ansainnut meille sen armon, että Hänen Henkensä uskollisesti tekee työtä ihmisten sydämissä näyttääksensä heille heidän onnettomuutensa niin kauan kuin he ovat vieraantuneita siitä elämästä, joka Jumalassa on; niin tavataan toisinaan Pyhässä Raamatussa sellaisia puheentapoja, ikään kuin ihminen itse voisi kääntää itsensä, esimerkiksi tässä: ” **Käännä, sinä vastahakoinen Israel**”. Mutta tarkoitus on ainoastaan se, että Herra varoittaa ihmisiä, etteivät he asettuisi Jumalan Hengen vaikutuksia vastustamaan, vaan antaisivat Hänen tulla tykönsä ja saada sijan heidän sydämissänsä niin, että Hän jumalallisella voimallansa saisi uudestisyntyttää ja muuttaa heidät ja tehdä heidät uusiksi ihmisiksi.

Kun ihminen tulee näkemään luopumisensa Herrasta ja elävästi tuntemaan viheliäisyytensä, niin kaikki uskallus ja luottamus katoaisi sydäimestä niin, ettei hän rohkenisi käydä edes Vapahtajan tykö, ellei Pyhä Henki myös vakuuttaisi häntä Jeesuksen äärettömästä rakkaudesta. Sentähden on Raamattu niin täynnä muistutuksia ja armolupauksia; sentähden Herra antaa julistaa Israelille, että Hän on laupias eikä vihastu iankaikkisesti. Sitten kun murheellinen syntinen kuulee tämän ja saa armon uskoa sen, niin hän saa uskalluksen Vapahtajaansa ja etsii Häneltä apua tuskaansa ja viheliäisyyteensä.

Esipuheemme sanoissa Jeremia kehottaa Israelin lapsia kääntymiseen ja lupaa heille laupeuden Herralta. Samoin tekee myös profeetta Jesaja evankeliumimme tekstissä, jonka johdolla me tahdomme tänä päivänä lähemmin tutkistella:

### **Profeetta Jesajan neuvoa ja kehotusta kääntymiseen**

Tässä profeetta Jesaja neuvoo meitä etsimään Herraa. Muistettakoon, mitä ennen on sanottu, ettei suinkaan ole tarkoitus se, että meidän pitäisi ensin alkaa etsiä Herraa; sillä silloin se ei tapahtuisi koskaan. Meidän ymmärryksemme on tässä asiassa perinpohjin pimitetty, meidän tahtomme turmeltu ja meidän sydämemme täynnä vihaa ja epäuskoa. Mutta meidän rakas Vapahtajamme itse aina alkaa sen, ja monen ihmisen täytyy häveten ja kiitoksella tunnustaa, että Vapahtaja uskollisena Paimenena on heitä etsinyt ja käynyt kauan heidän perässänsä, vaikka he ovat paenneet Hänen edestänsä kunnes Hän vihdoin väsymättömän pitkämielisyytensä ja rakkautensa kautta

## Rukouspäivä

on saanut heidät voitetuiksi antautumaan Hänelle. Sentähden myös Herra sanoo: Ne etsivät minua, jotka eivät minua kysyneet, ja ne ovat löytäneet minut, jotka eivät minua etsineet; tämä tarkoittaa, että ne ihmiset, jotka vaelsivat kokonaan suruttomina ja huolettomina tietänsä myöden, ja joilla ei koskaan ollut vähintäkään halua tai toimeliaisuutta etsiä minua, heidät minä olen rakkaudellani niin voittanut, että he nyt etsivät minua, ja ovat löytäneet minut; vaikka he eivät itsestensä koskaan olisi vähääkään vaivautuneet etsimään minua. Kun siis profeetta neuvoo meitä etsimään Herraa, niin hän tarkoittaa sillä, että me avaisimme sydämemme Vapahtajallemme, kun Hän seisoo ovella ja kolkuttaa, emmekä antaisi Hänen vetämisensä ja liikutuksensa mennä hukkaan, vaan rukoilimme Häntä, ettei Hän jättäisi meitä ennen kuin Hän saisi meidät voitetuiksi etsimään Häntä, niin että me löytäisimme Hänet ja Hänessä elämämme ja autuutemme.

Mutta tämä neuvo, että meidän tulee etsiä Herraa, muistuttaa meille myös toisesta asiasta, nimittäin siitä, että me luonnollisessa ja kääntymättömässä tilassamme olemme erotetut Hänestä, emmekä voi tulla autuaaseen seuraan ja yhteyteen Hänen kanssansa, ellemmme vaivaisina syntisinä anna sovittaa itseämme Hänen kanssansa sen sovinnon kautta, jonka Vapahtaja on tehnyt Jumalan ja ihmisten välillä verensä kautta ristin puussa. Me olemme eksyneitä lampaita, ilman Jumalaa maailmassa, niin kauan kuin emme uskon kautta Herramme Jeesuksen päälle ole tulleet yhdeksi Hänen kanssansa. Jumalan viha pysyy meidän päällämme niin kauan kuin emme usko Pojan päälle. Ja koska ihmisen luonnollinen tila varmasti on sellainen, niin nähdään helposti, kuka on se Herra, jota meidän tulee etsiä. Jos me tahdomme ottaa vastaan sovinnon, mikä sitten on soveliaampaa kuin, että me etsimme Häntä, joka on tehnyt samaisen sovinnon; menkäämme Hänen tykönsä, joka oman verensä kautta meni pyhään ja saavutti iankaikkisen lunastuksen meille. Jeesusta sentähden etsikäämme, ja Häntä ainoastaan. Ei mikään muu maailmassa voi auttaa meitä saamaan syntiämme anteeksi ja tulemaan vanhurskaiksi ja pyhitetyiksi kuin Vapahtajan ansio, ja se täysin yksinään. Ilman Häntä emme voi tulla Isän tykö, niin — ei myöskään yksikään tunne Isää, paitsi Poika ja ne, joille Poika tahtoo sen ilmoittaa.

Näin me siis näemme, millaiseen kääntymiseen profeetta neuvoo meitä, nimittäin hylkäämään syntiset tiemme ja syntisinä etsimään Häntä, joka paljolla kivulla on ansainnut meille iankaikkisen autuuden. Hän voi tehdä autuaiksi kaikki ne, jotka **Hänen kauttansa** tulevat **Jumalan** tykö; toista tietä ei ole, ei myöskään muuta nimeä meille annettu, jonka kautta me voisimme tulla autuaiksi, kuin ainoastaan Jeesuksen nimi. Ei yhdessäkään toisessa ole autuutta; sen Raamattu opettaa selkeästi.

Samoin kuin Raamattu selkeillä sanoilla todistaa ihmisen onnettomasta ja kadotetusta tilasta niin kauan kuin hän ei usko Vapahtajan päälle, vaikkakin

vielä koko maailma kiittäisi ja ylistäisi hänen nuhteettomuuttansa ja avujansa ja kutsuisi häntä autuaaksi; samoin Raamattu neuvoa myös kaikkia — suurimpiakin syntisiä — kaiken syntihätänsä ja velkansa kanssa kohta menemään Vapahtajan tykö ja lupaa, että joka Hänen tykönsä tahtoo tulla, hänen pitää totisesti saaman armon ja syntinsä anteeksi Jeesuksen veressä. Pyhä Raamattu opettaa olevan aivan mahdotonta yhdenkään ihmisen tulla autuaaksi muutoin kuin Jeesuksen armosta ja Hänen kuolemansa ja ansionsa tähden; se sulkee kokonaan kaikki muut tiet ja osoittaa, että me ilman Jeesusta kaiken luullun pyhyitemme ja oman vanhurskaudemme kanssa olemme iljettäviä Jumalan silmissä. Mutta toiselta puolen se osoittaa myös, että niin mahdotonta kuin todella on kelvata Herralle muutoin kuin Kristuksessa Jeesuksessa, myös yhtä helppoa on jopa kaikkein pahimmillekin pahantekijöille, kun nämä tahtovat ottaa pakonsa Hänen tykönsä, joka tuli kiroukseksi meidän edestämme. Silloin jokaisen pitää saaman laupeuden ja armon; niin, itse iankaikkisen elämänkin me saamme vapaana Jumalan armolahjana Kristuksessa Jeesuksessa meidän Herrassamme. Herra armahtaa niitä, jotka etsivät Häntä, sanoo profeetta, ja meidän Jumalamme on hyvin runsaskätinen anteeksiantamaan eli Hänen tykönsä on paljon anteeksiantamusta. Joka siis tahtoo tulla autuaaksi, hän voi tulla autuaaksi vapaasta armosta siitä syystä, että hän on Jeesuksen verellä lunastettu ihminen. Meillä ei tarvitse olla mitään mukanaamme, vaan kaikessa alastomuudessamme, viheliäisyydessämme ja voimattomuudessamme meidän pitää ainoastaan etsiä Jeesusta, joka voi pukea meidät vanhurskaudellansa, lahjoittaa meille rauhansa ja iankaikkisen elämän toivon ja virvoittaa meitä rakkautensa ja kuolemansa voimalla. ” **Kaikki janoavaiset, tulkaat vetten tykö, tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaat, ostakaat ja syökää; tulkaat, ostakaat, ilman rahaa ja ilman hintaa, viinaa ja rieskaa.**” Jes. 55: 1. Meille ei siis maksa mitään tulla autuaiksi ihmisiksi ajassa ja iankaikkisuudessa, meidän ei pidä tehdä työtä eikä kamppailla autuutemme edestä; ei, se on kaikki meille ansaittu Jeesuksen kuolemassa ennen kuin me olimmekaan; Hän sotki viinikuurnan yksinänsä eikä kukaan Hänen kansansa; Hän voitti kaikki meidän vihollisemme ja nyt Hän elää ollen se, joka sekä taitaa että tahtoo mielellään tehdä täydellisesti autuaiksi kaikki ne, jotka Hänen kauttansa tulevat Jumalan tykö.

O! rientäkää siis Hänen tykönsä te murheelliset, jotka huokaatte Jumalan vihan alla; menkää uskalluksella Hänen tykönsä, joka kerran riippui ristillä teidän edestänne; muistuttakaa Hänelle Hänen omista kalliista lupauksistansa, että Hän tahtoo armahtaa niitä, jotka Häntä etsivät, eikä Hän tahdo heittää pois tykönsä ketään, joka tulee Hänen tykönsä; että Hän juuri sitä varten on tullut maailmaan, että Hän etsisi ja vapahtaisi sen, mikä kadonnut on. Muistakaa millainen Hän oli vaeltaessansa täällä maan päällä, niin saatte nähdä, ettei Hän

## Rukouspäivä

koskaan ajanut pois yhtäkään ihmistä, joka tuskassaan rohkeni mennä Hänen tykönsä. Hän oli publikaanien ja syntisten ystävä, Hän on myös teidän ystäväanne. Taidatteko siis peljätä Häntä, joka on kantanut teidän syntinne? Taidatteko epäillä Hänen rakkaudestansa, joka kuoli rakkaudesta? Taidatteko kauemmin olla epätiedossa siitä, tahtooko Hän vastaanottaa teitä, kun te tiedätte Hänen ostaneen teidät Jumalalle omalla verellänsä? Jokainen tahtoo kuitenkin mielellään pitää omansa, ja te olette Hänen omansa, Hänelle kalliisti ostetut! O, antakaa siis itsenne Hänelle! Hän etsii teitä, Hän on kukaties kauan turhaan etsinyt teitä, ennen kuin Hän on saanut herättää teidän sydämissänne murheen Hänen puoleensa. Nyt Hän ei pyydä enempää kuin, että Hän saisi ilahduttaa teitä, siunata teitä ja kantaa teidät olallaan laumansa tykö.